

IN
SERENISSIMVM
Invictissimumq. Monarcham,
CAROLVM DEI GRATIA
SCOTIÆ, ANGLIÆ, FRAN-

ciz & Hiberniæ Regem, fideique Chri-
stianæ vindicem acerrimum

Carmen Seculare.

*Thoma Hopai à Craighall, alterius ex Regijs
in Scotiâ. Advocatis.*

EDINBURGI,
Excudebant hæredes Andree Hart. 1636.

SERENISSIMO AV-
GVSTISSIMOQVE MONARCHÆ,

CAROLO, Dei gratia, Scotiæ, Angliæ,
Franciæ & Hiberniæ Regi, fideique
verè Christianæ propugnatori
acerrimo.

LIENUM satis à munere
meo videri potest, *Rex serenissime*, in re forensi versato
poematium scribere, idque
Maiestati tuæ inscribere, &
nuncupare. Sed nec Themidi
in Musarum castra transire, nec
Maiestati tuæ transeuntem
tueri indecorum: præsertim cùm res ipsa, *carmen*
nempe hoc seculare, à tuo nobilissimo Scotiæ impe-
rio, & à tui Numinis augustissimo natali nomen
fortiatur. Quod enim magis seculare inter regna di-
ci potest, quàm, quod per vicena secula à Scotorum
Regibus ad tuà felicissima tempora invictâ & inter-
ruptâ successionis serie derivatum; cuique hoc debes
quòd sis omnium in orbe universo regum longè
primus? deinde, cui magis seculare carmen debeat-

tur, quàm tibi, cui inter summos Monarchas soli
contigit, & cum seculo nascente nasci, & ad novam
eiusdem seculi augescentis periodum imperium au-
spicari; cuique non nisi emenso eodem seculo (ut
firmè & obnixè speramus) felicibus divini nu-
minis auspicijs sit desitutum. Accipe igitur, quâ
soles humanitate, hoc prætenue munusculum, *an-*
gustissime Rex, & Scotiam tuam, quæ summo vi-
dendi tui desiderio flagrat, cum per severiora nego-
tia licebit, voti fac compotem.

*Serenissima tua Majestatis
devotissimus subditus &
servus.*

Thomas Hoprus.

IN SERENISSIMUM
INVICTISSIMUMQUE MONAR.
CHAM CAROLVM DEI GRATIA

Scotiae, Angliae, Franciae, & Hiberniae

Regem, fideiq; verè Christianae accer-
ritum vindicem & propugnato-

rem *Garmen Seculare.*

VGE! *solum, soliumque su-
um natale reviset*

Deliciae humani generis Rex

CAROLVS, *alta*

*Prensurus Sceptra, à priscis
(bis mille per annos*

*Secula quina quater) Scotorum Regibus orsa :
Vnde ipse in serie recta, & certo ordine rerum,
Centenus nonusque monarcha, è stemmate prodit
Regio, & irrupto, longè regum omnium in orbe
Primus, quae summi summa est praestantia sceptri.*

Scotia se hoc iactat nato, se hoc iactat alumno

Felicem

*Felicem, cui prima sinum, cui sola mamillas
 Præbuit, atque ubi prima aura spiramina carpsit
 Vitalis, primique avi stæta tempora clausit:
 Fas etiam sperasse ultra, si fata tulissent.
 Ast, ubi sic visum superis, nova sceptra paternis
 Addere, & Angligenum ad sedes migrare parentes,
 Continuo acciri stirps omnis regia, frater
 Spei summe HENRICVS, soror unica Eliza, tenellus
 CAROLVS ipse puer, vix dum quadrimus, aviti
 Scotigenum sceptri sanctissima pignora, si fas
 Usque frui; at vetuit sedes translata, gravisque
 Imperii moles, & lex suprema, salutis
 Publicæ, quibus invitos parere necesse est.*

*Præstinus hinc splendor Scotorum læsus, adaugetis
 Pensatur sceptris, & quod decedit avitæ
 Scotiæ, id accedit Scotorum principi, ut ille
 Qui nunc, ac olim primus diademate, regni
 Accessu triplicis, populis, opibusque superbis
 Insignis, nulli regum sit viribus impar.
 Sic fato monstrante viam, ut de stemmate Scoto
 Prodiret, sævæ cerebrum qui conterat hydra,
 Et primus monstri vivos depasceret artus!*

*Multus in hoc olim sudavit pulvere divus
 Nominis æterni pater, & Leo vellere ovillo*

Indutus

*Indutus, tam pacis amans, curabile vulnus
 Esse ratus, manum primum levioribus usus
 Abstenuit ferro: sed mox serpente per artus
 Gangrana, ut vidit sumum, certumque parari
 Exitium, cunctos scriptis, & voce monarchas,
 Et viva clangare tuba, ut se ad praelia cingant
 Excivit. Nondum satis tum cesserat atris
 HENRICVS frater, prisca spes altera gentis,
 In quem fixa animis harebant lumina mundi
 Totius, & virtutum acies tam densa ruebat,
 Cunctorum ut votis locus illi à patre daretur
 Proximus, Europa qui martia classica primus
 Occineret: sed fata HENRICVM immittia terris
 Tantum ostenderunt, primoque in flore iuventa
 Eripere armis maturum, & funere in illo
 Seminecis iacuit sceptri fortuna Britanni.*

*O quanta eclipsis! regni nata unica, ELIZA;
 Regius & coniux, cum pulchra prole, Parentis
 Ipsius ante oculos regno laribusque paternis
 Exuti, & quondam regio, tutissimum asylum
 Divini cultus, à stirpe eversa: & inulto
 Hac nos hoste pati damna & ludibria, nunquam
 Detestanda satis? Sed ne quid desit acerbis
 Extremisque malis en ipse parens IACOBVS,*

Rex hominum, rectorque sui, mirumque sagacis
 Natura specimen, quo nullum maius in orbe
 Terrarum, meliusve fuit; virtutis, & artis
 Summus apex, cui secula parem non ante dedere,
 Nec ventura dabunt, dum ingenti in pectore versat
 Iusta piacula, quibus probrosa iniuria nata
 Illata ultrici dextrâ pensetur, in ipso
 Accinctu rapitur: mors funestissima toti
 Imperio, si non superesset gloria seculi;
 CAROLVS, Europæ lumen, fideique labantis
 Invictum columen, patriæ, charæque sororis
 Vindex, qui iam hostes, tumidos præ Marte secundo,
 Dum domat, ingentes animos aquabit Olympo.

Hæc age, supremi (Rex) Regis pronus adora
 Numen, ab ipso utero Regem qui gentibus unxit
 Te, populisque ducem statuit, qui cedere tanta
 Spei fratrem insit tibi, teque evexit, in eius
 Suffecitque locum, ut seculo marvortia primus
 Signa dares: & ob id certis tua tempora punctis
 Nascentis seculi discrevit, certaue seculo
 Symbola constituit, fore per te secula satis
 Instauranda novis: nam sexcentessimus annus
 Principium seculi, conceptus signat & ortus
 Fata tui; & seculi quadrans, viceessimus annus

Quintusque imperij felicem annunciat orsum.

*O quantus, quem secula notant, & cuius utrumque,
Natalem, ævi ac imperij, jubilans utrinque
Concelebrat, spondetque ævi fore tempora seculo
Æquanda, & latis sceptrâ exornanda trophæis!
Quæ faxit Deus. Imperii sed limine in ipso
Multa adversa ruunt: annon nascentis & ævi
Sors eadem fuit? & iam natura amula, passu
Incedit fortuna pari: quis crederet, illis
Ex cunis, per ter binos elumbibus annos,
Corporis hanc pulchram compagem adolescere, & artus
Tam vegetos, ut nemo hominum queat oris amæni
Gratiâ, & angusti specië contendere vultus,
Aut certâ certare manu, validisve lacertis,
Aut æquare pedum celeri vestigia gressu?*

*Ergo animis invictæ heros, cui insigne leonis
Effigies rapidi, per tot iam secula retro
Invicti, Iudæque tribus de stirpe leonem
Archetypum referent, animos age, vimque Leonis
Indue, & infestos fidum fer pectus in hostes:
Fortiter ausorum prima est sors ardua, felix
Exitus, & victrix nulla est sine pulvere palma:
Nil disperandum, Christo duce & anspectu Christo:
Ille exercituum Deus est, est arbiter idem*

Belli pacisque, idem operantis stat tenor, olim
 Qui fuit : è tenebris lacem, de morte redudio
 Vitam, & lenta procedis conamine, magnum
 Dum molitur opus, captisque trophæa minutis
 Summa exorditur : trama & subtegmine telam
 Enodi, à prima producit origine, ad ungulam
 Extremum, pulchrum exis systema figura
 Quadrata : regis Brulij res perdisa, denis
 Et supra vicibus, summa ad fastigia tandem
 Emergit : superanda omnis fortuna ferendo est.
 Et virtute probanda fides fati, auspice Christo,
 Cuius causa agitur : dextra & victricibus armis
 Ipse viam invenies, modo si sua iussa sequare :
 Hoc opus, hic labor est : & ni prasagia fallant,
 Ut stitit imperij Romani Scotia fasces,
 Papano-hispani, fastum & fastigia sistet.

FINIS.

